



EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 17.7.2006
KOM(2006) 398 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH
EUROPAPARLAMENTET**

**Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa kemisk förorening av ytvatten i
Europeiska unionen**

{SEK(2006) 947}
{KOM(2006) 397}

MEDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa kemisk förorening av ytvatten i Europeiska unionen

(Text av betydelse för EES)

1. SYFTET MED MEDELANDET

1.1. Inledning

I ramdirektivet om vatten,¹ som antogs år 2000, fastställs ett nytt system för att förebygga och begränsa kemisk förorening av ytvatten och grundvatten. Enligt ramdirektivet om vatten skall kommissionen även lägga fram särskilda förslag rörande prioriterade ämnen i ytvatten.

Det finns många potentiella föroreningar som kan försämra kvaliteten på våra floder, sjöar, kustområden och havsvatten. Förorening av vatten kan orsakas av organiskt material, näringsämnen och ett stort antal kemiska ämnen. Dessa ämnen kan vara tillverkade för ett visst ändamål (t.ex. växtskyddsmedel) eller bildas oavsiktligt i produktionsprocesser (t.ex. polycykliska aromatiska kolväten som uppstår vid förbränningsprocesser). Tusentals enskilda ämnen kan spåras i våra sötvatten och många av dem når slutligen våra havsvatten.

Det finns ett begränsat antal kemiska föroreningar som har konstaterats utgöra ett särskilt hot i ytvatten i hela EU på grund av utbredd användning och höga koncentrationer i floder, sjöar och kustvatten. Dessa ämnen definieras som prioriterade ämnen². Inom den gruppen finns också en underuppsättning, prioriterade farliga ämnen, för vilka miljömålen är strängare på grund av ämnenas nedbrytbarhet, bioackumulering och toxicitet. Utöver de prioriterade ämnena måste medlemsstaterna identifiera vilka andra kemiska föroreningar som står i vägen för målen enligt ramdirektivet för vatten.

Synsättet när det gäller att hantera kemisk förorening av ytvatten ingår i den bredare strategi som fastställdes på 1970-talet. I ramdirektivet om vatten omfattas denna långsiktiga strategi helt och fullt, samtidigt som den aktualiseras till en samordnad, flexibel och modern respons på de beständiga hoten från för stora höga koncentrationer av kemiska ämnen i EU-vatten.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1), ändrat genom beslut 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område (EGT L 331, 15.12.2001, s. 1)

² Artikel 16 i ramdirektivet om vatten: 33 enskilda eller grupper av prioriterade ämnen valdes ut till den första listan över prioriterade ämnen som antogs i beslut 2455/2001/EG (se fotnot 1). För mer information om metoderna och prioriteringen, se http://europa.eu.int/comm/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

I detta meddelande, som åtföljs av ett förslag till direktiv om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område³, presenteras den bredare konceptuella ramen och motiveringarna till det synsätt som kommissionen har valt.

1.2. Vilken är den övergripande konceptuella ramen?

När kemikalier utvinns, tillverkas eller används i processer kan det förekomma utsläpp eller spill till luft, vatten och jord. Även hanteringen av avfall från dessa verksamheter kan leda till förorening av miljön. Direkta utsläpp till vatten från utvinningsplatser eller fabriker är uppenbara orsaker till förorening. Ämnen som deponeras från atmosfären betraktas inte lika uppenbart som föroreningar. När ett ämne finns på marknaden kan det användas i processer för tillverkning av konsumentvaror och det kan leda till utsläpp och spill i miljön. Även när produkterna används (t.ex. tvättmedel, växtskyddsmedel och byggmaterial) uppstår nytt spill. Slutligen kan det uppstå ytterligare spill när material hanteras som fast eller vätskeformigt avfall.

När åtgärder vidtas för att förebygga och begränsa kemisk förorening av vatten måste alla dessa olika vägar beaktas. Genom kontroll av utsläpp och processer kan man minska spill under kemikalietillverkningen och senare processer där kemikalierna införlivas i andra produkter. Genom begränsningar rörande marknadsföring och användning av kemikalier, inbegripet förfaranden för auktorisering och godkännande, kan riskerna för förorening av miljön minskas ytterligare. Åtgärder rörande behandling och hantering av avfall inverkar också på minskningen av föroreningar.

De åtgärder som nämns i stycket ovan är avsedda att minska eller begränsa utsläpp och spill, men de representerar bara en del av problematiken. I artikel 10 i ramdirektivet om vatten beskrivs ett kombinerat tillvägagångssätt som bygger på miljökvalitetsnormer. När det finns information om ett ämnes toxicitet, nedbrytbarhet och potentiell bioackumulering, tillsammans med information om vad som händer med kemikalien i miljön, är det möjligt att fastställa gränsvärdeskoncentrationer i syfte att skydda människor, växter och djur. När miljökvalitetsnormer fastställs för vatten, sediment och växt- och djurvävnader bildar de ett riktmärke som kan användas för att trygga den ekologiska integriteten hos ekosystemen i vatten och skyddet av människors hälsa vid vattenanvändning (t.ex. badvatten och dricksvatten).

Slutligen måste kontrollåtgärder eller miljökvalitetsnormer för att vara effektiva kombineras med ett effektivt övervakningssystem, som används för att garantera åtgärdernas genomförande och respekt för normernas gränsvärden.

Denna konceptuella ram gäller alla typer av vattenförorening. Den granskning som följer gäller dock endast det regelverk för prioriterade ämnen som omfattar alla kemiska förorenande ämnen som skadar ytvattenkvaliteten⁴. Andra föroreningar (som näringsämnen och organiskt material) omfattas av särskilda delar av

³ KOM(2006) 397 slutlig

⁴ Dessa definieras som de enskilda ämnen som ingår i de grupper och kategorier som räknas upp i punkterna 1–9 i bilaga VIII till ramdirektivet om vatten.

gemenskapslagstiftningen (t.ex. direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse⁵ och nitratdirektivet⁶).

1.3. Vilka regler gällde tidigare för kemisk förorening av ytvatten?

I larmrapporter från början av 1970-talet dokumenterades höga nivåer av kemisk förorening som regelbundet ledde till fiskdöd i Rhen och andra europeiska floder. Som respons på detta antog rådet ett direktiv om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (direktiv 76/464/EEG)⁷. I direktivet fastställs ett ambitiöst program för att förebygga och begränsa förorening från farliga ämnen. I direktivet uppdelas kemiska föroreningar i två grupper – dels ämnen i förteckning I som anses vara särskilt toxiska, svärnedbrytbara och bioackumulerande och som regleras på gemenskapsnivå, dels mindre problematiska ämnen i förteckning II vilkas kontroll överläts till medlemsstaterna. År 1982 lade kommissionen fram ett förslag med 132 kandidater för ämnen i förteckning I. Fram till 1990 hade utsläppsgränser och miljö kvalitetsnormer fastställts för 18 av dessa 132 ämnen i fem dotterdirektiv⁸. Därefter avbröt rådet kontrollen av de övriga ämnena i kommissionens förslag⁹ med motiveringen att lagstiftningsförfarandet hade varit långsamt och ineffektivt. Rådet begärde att kommissionen omvärderar sin politik med tanke på de pågående diskussionerna om nya riktlinjer för samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC).

IPPC-direktivet¹⁰ antogs år 1996. I direktivet införlivades delvis regelverket i direktiv 76/464/EEG och de tidigare utsläppsgränserna bibehölls som minimikrav. Eftersom IPPC-direktivet endast blev att omfatta vissa installationer, införlivade kommissionen de återstående relevanta bestämmelserna i direktiv 76/464/EEG i sitt ändrade förslag till ramdirektivet om vatten¹¹.

Under de 25 år som har gått sedan direktiv 76/464/EEG antogs har generaldirektoratet för miljö offentliggjort ett antal rapporter om hur direktivet har genomförts¹². Helhetsbedömningen om riktlinjernas framgång är inte entydig. Trots tydliga och påvisbara framsteg när det har gällt att minska föroreningar från industriella punktkällor har genomförandet av direktivet stött på flera betydande problempunkter.¹³

⁵ Rådets direktiv 91/271/EEG (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁶ Rådets direktiv 91/676/EEG (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁷ EGT L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁸ Direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG (ändrade genom direktiv 88/347/EEG och 90/415/EEG).

⁹ KOM(90) 9 slutlig av den 8.2.1990 (ISBN 92-77-57387-2).

¹⁰ Direktiv 96/61/EG (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26).

¹¹ Se KOM(1998) 76 slutlig (EGT C 108, 7.4.1998, s. 94) om ändring av KOM(97) 614 slutlig (EGT C 16, 20.1.1998, s. 14) och KOM(97) 49 slutlig (EGT C 184, 17.6.1997, s. 20).

¹² europa.eu.int/comm/environment/water/water-framework/library.htm

¹³ Det främsta hindret har varit den konceptuella principen som baserar sig på två alternativ: utsläppsgränser eller miljömål. I ramdirektivet om vatten infördes ett kombinerat tillvägagångssätt som bygger på båda alternativen starka sidor. Genomförandet saknade tydliga tidsgränser och det fanns ingen minimigräns för vad som är negligerbar förorening. Likaså var ansvarsfördelningen mellan Europeiska kommissionen och medlemsstaterna inte tydlig. Vissa av problemen kunde ha lösts genom vägledning för genomförandet, men sådan fanns inte vid den tidpunkten.

I ramdirektivet om vatten, som bygger på principen om samordnade åtgärder för att begränsa föroreningar, har genomförandehindren undanröjts och direktivet behandlar kemisk förorening på ett mer helhetsmässigt, effektivt och differentierat sätt. I det aktuella förslaget till direktiv föreslår kommissionen även att de fem dotterdirektiven nu ersätts. På så sätt kan paketet bidra till att rationalisera och förenkla miljöreglerna.

2. KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL SYNSÄTT

Den allmänna strategi som fastställs i ramdirektivet om vatten kan omsättas i särskilda åtgärder som ger svar på följande frågor (med ursprung i artikel 16):

- (1) Vilka ämnen bör regleras på gemenskapsnivå?
- (2) Vilka kriterier eller indikatorer (miljökvalitetsnormer) skall användas för att kontrollera att ramdirektivets mål uppfylls?
- (3) Vilka kompletterande åtgärder bör vidtas på gemenskapsnivå för att nå dessa mål?

Svaret på den första frågan är förteckningen över 33 (grupper av) prioriterade ämnen som år 2001 antogs för kontroll på EU-nivå¹⁴. En del av dessa ämnen är mycket riskfyllda och har definierats som prioriterade farliga ämnen. För sådana ämnen är ramdirektivets mål att utsläpp och spill skall upphöra eller trappas ned inom 20 år.

Huvudsyftet med det aktuella förslaget till direktiv är att få ett svar på de två övriga frågorna, dvs. fastställa harmoniserade miljökvalitetsnormer och lämna förslag till kompletterande kontrollåtgärder.

Kommissionen inledde arbetet med detta förslag år 2001 genom att ordna ett intensivt och omfattande samråd. Samrådet genomfördes i huvudsak genom regelbundna utbyten med ett rådgivande expertforum bestående av företrädare från medlemsstaterna och andra länder (Norge, Bulgarien och Rumänien), industrins intressegrupper och icke-statliga organisationer. Vidare gjorde vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö en fackgranskning av förslaget till miljökvalitetsnormer. Skriftligt samråd om ett förslag till direktiv ägde slutligen rum mellan juni och september 2004.

Som del av förberedelserna genomfördes två undersökningar. Dessa utgör grunden för konsekvensanalysen¹⁵. I konsekvensanalysen övervägdes tre huvudalternativ och ett antal underalternativ.

Alternativ 1: Att inte lämna något förslag och därmed överlåta all kontroll till medlemsstaterna.

Alternativ 2: Att endast lämna förslag om harmoniserade miljökvalitetsnormer och överlåta definitionen av kompletterande kontrollåtgärder till medlemsstaterna.

¹⁴ Se fototerna 1 och 2.
¹⁵ SEK(2006)947.

Alternativ 3: Att lämna förslag om både miljö kvalitetsnormer och kompletterande kontrollåtgärder på gemenskapsnivå.

Dessa alternativ diskuteras i närmare detalj nedan.

2.1. Miljö kvalitetsnormer

Miljö kvalitetsnormerna utgörs av gränsvärden för föroreningskoncentrationer som inte får överskridas med hänsyn till skydd av människors hälsa och miljön. Inom områden som omfattas av ramdirektivet om vatten utgör miljö kvalitetsnormerna en definition på miljömålet "god kemisk ytvattenstatus" och därmed ett kriterium för bedömning av huruvida en medlemsstat uppfyller kraven eller inte (se punkt 24 i artikel 2).

Vissa miljö kvalitetsnormer för vatten har redan tidigare fastställts på gemenskapsnivå (se avsnitt 1.3). Dessutom har de flesta medlemsstater fastställt en omfattande uppsättning miljö kvalitetsnormer på nationell eller regional nivå eller avrinningsdistriktsnivå. För närvarande är de nationella normerna för prioriterade ämnen väldigt olika inom EU. Av det följer att skyddsnivåerna och förhållandena för vattenanvändarna (t.ex. industrin) är olika i olika medlemsstater.

Frågan om prioriterade ämnen gäller per definition hela EU och kommissionen är därför angelägen om att man vid fastställandet av miljö kvalitetsnormerna ser till att direktivets genomförande är förenligt med skyldigheterna enligt den rättsliga texten och jämförbart medlemsstaterna emellan. Det behövs vidare en harmoniserad bedömningsgrund, särskilt för internationella avrinningsdistrikt. Dessutom måste miljö kvalitetsnormerna fastställas med hänsyn till andra relevanta politikområden, som kemikalier eller växtskyddsmedel, och det är viktigt att se till att riskbedömningarna är förenliga.

Bästa sättet att uppnå dessa mål är en harmonisering av miljö kvalitetsnormerna för prioriterade ämnen på gemenskapsnivå. Således förkastades alternativ 1 (inget förslag).

2.2. Åtgärder för kontroll av föroreningar

I ramdirektivet om vatten förutsätts att kommissionen utöver miljö kvalitetsnormer lägger fram gemenskapsomfattande kontrollåtgärder för att begränsa förorening av prioriterade ämnen och för att stegvis eliminera utsläpp och spill av prioriterade farliga ämnen. Det finns redan ett stort antal tillgängliga instrument i bruk, från produktkontroll (t.ex. begränsningar rörande marknadsföring och användning) till processkontroll (t.ex. bästa tillgängliga teknik, utsläppsgränser) och ekonomiska instrument (t.ex. skatter på växtskyddsmedel).

Redan före ramdirektivet om vatten fanns gemenskapslagstiftning för att göra det möjligt att uppnå direktivets mål. Särskilt betydande är riktlinjerna för kemikalier (inklusive växtskyddsmedel och biocider) och för förorening från industrin. Därutöver har kommissionen sedan 2000 lagt fram ett stort antal förslag och beslut som utgör åtgärder för föroreningskontroll rörande enskilda prioriterade ämnen i

enlighet med artikel 16.6 i ramdirektivet om vatten¹⁶. Vidare kommer den aktuella översynen av kemikalielagstiftningen¹⁷ att bidra till att målen enligt direktivet kan uppnås. Alla dessa delar av gemenskapens lagstiftning och riktlinjer presenteras närmare i konsekvensanalysen.

De flesta av dessa rättsakter har ännu inte helt genomförts helt. Det går därför inte att bedöma om målen i ramdirektivet om vatten kommer att nås genom dessa riktlinjer eller om det fortfarande kommer att finnas kvar områden där gemenskapsåtgärder krävs.

Denna utmaning identifierades även vid analysen av de olika alternativens socialekonomiska verkningar. Rörande alternativ 3 gjordes ett antal antaganden i syfte att definiera särskilda EU-omfattande åtgärder (inklusive utsläppsgränser) för de industriområden som påverkas mest, dvs. kemikalier (närmast klor och växtskyddsmedel), järn och stål, additiv i PVC och raffinaderier. Enligt undersökningen medför detta alternativ höga kostnader (se konsekvensanalysen för närmare detaljer). Likaså konstaterades att sysselsättningen kan påverkas. Tillgängliga uppgifter tyder på att det vore mer kostnadseffektivt, flexibelt och proportionerligt att överlåta införandet av kompletterande åtgärder (inklusive utsläppsgränser) till medlemsstaterna. Alternativ 3 uteslöts därför på grund av de oproportionerliga kostnaderna.

Kommissionen anser slutligen att det aktuella regelverket i gemenskapslagstiftningen i de flesta fall bör göra det möjligt att uppnå målen i ramdirektivet om vatten. Samtidigt visar konsekvensanalysen att det mest kostnadseffektiva och proportionerliga tillvägagångssättet för prioriterade ämnen är fastställandet av tydliga och harmoniserade normer samtidigt som medlemsstaterna ges maximal flexibilitet när det gäller att nå målen. Om medlemsstaterna kan lägga fram tillräckliga bevis för att kompletterande åtgärder behövs på gemenskapsnivå, finns det i befintliga instrument flera mekanismer som medlemsstaterna kan använda för att tillställa kommissionen synpunkter som underlag för en diskussion.

2.3. Förslagets konsekvenser

I konsekvensanalysen undersöktes de socialekonomiska kostnaderna för det valda alternativet (alternativ 2). Kostnaderna uppskattades till cirka 700 miljoner euro per år – betydligt lägre än kostnaderna för alternativ 3. Konsekvensanalysen visar tydligt att alternativ 2, harmoniserade miljö kvalitetsnormer som fastställs på EU-nivå, är det bästa valet.

Efter denna undersökning gjordes ytterligare bedömningar. För det första tyder uppskattningar av den aktuella uppfyllandegraden av de föreslagna miljö kvalitetsnormerna på att den redan är högre än vad som antagits i

¹⁶ Exempelvis besluten om att inte uppta vissa ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG (se beslut 2004/247/EG för simazin, 2004/248/EG för atrazin) eller förslaget till direktiv om hantering av avfall från utvinningsindustrin (KOM(2003)319 slutlig) eller förslagen till begränsningar av användning och utsläppande på marknaden enligt direktiv 76/769/EEG (t.ex. för pentaklorodifenyleter eller triklorbenzener) eller direktivet om gemenskapens kvicksilverstrategi (KOM(2005) 20 slutlig) eller förordningen (EG) nr 850/2004 om långvariga organiska föreningar.

¹⁷ Reach-förslaget (KOM(2003) 644 slutlig).

kostnadsanalysen. För organiska ämnen verkar den ha nått upp till över 75 % och för metaller upp till 50–80 %. Det finns dock avsevärda luckor i uppgifterna, eftersom övervakningsresultat saknas för EU-10 och för vissa prioriterade ämnen. För nickel, bly och vissa organiska ämnen var uppfyllandegraden lägre än för de ovan uppräknade.

För att förbättra valmöjligheterna och principerna för fastställande av harmoniserade miljö kvalitetsnormer granskades ett antal underalternativ. Framförallt fattades beslut om att den överordnade principen skulle bli en länk i riskbedömningar som genomförs enligt annan EU-lagstiftning i syfte att säkerställa enhetlighet mellan olika politikområden. Vissa av dessa riskbedömningar pågår fortfarande och det är svårt att förutse när de blir klara, särskilt i fråga om nickel och bly. Kommissionen är därför beredd att ändra sitt förslag till miljö kvalitetsnormer om det senare visar sig finnas betydande skillnader mellan den slutliga riskbedömningen och det aktuella förslaget.

Andra underalternativ är överläggningar om vilka principer som skall gälla när miljö kvalitetsnormer fastställs för sediment, biota, metaller och för skyddade områden för uttag av dricksvatten. Det förekom också diskussioner om analys- och övervakningsaspekter kopplade till efterlevnaden. Allmänt taget valdes underalternativen med tanke på minimering av förslagets inverkan och en fortsatt hög nivå av miljöskydd.

Den fackgranskning som gjordes av vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö och de mer omfattande skriftliga samråden om förslagen till utkast bidrog slutligen till att rationalisera förslaget, t.ex. genom att vissa bindande mål för utsläppskontroll eliminerades. Nya uppgifter och rekommendationer från vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö ledde till att de föreslagna miljö kvalitetsnormerna omarbetades för flera prioriterade ämnen. I de flesta fall (t.ex. nickel, bly, kvicksilver, nonylfenol och polyaromatiska kolväten) blev miljö kvalitetsnormerna mindre stränga efter den vetenskapliga granskningen.

Efter dessa anpassningar kan man förvänta sig högre uppfyllandegrader och mindre ekonomiska konsekvenser av förslaget.

2.4. Förslagets fördelar

I konsekvensanalysen granskas även de föreslagna åtgärderna med tanke på fördelarna, både direkta ekonomiska fördelar och indirekta fördelar. På samma sätt som med andra konsekvensanalyser är det i detta skede inte möjligt att kvantifiera fördelarna och uttrycka dem som ett globalt värde. De direkta ekonomiska fördelarna omfattar till exempel sänkta kostnader för rening av dricksvatten och mindre deponering av kontaminerade sediment. Inom dessa områden kan kostnadsinbesparingarna potentiellt uppgå till 100–400 miljoner euro per år. Det är dock inte förväntat att förslaget medför fullt utnyttjande av denna potential, eftersom det fortfarande kommer att behövas en viss rening av dricksvatten för eliminering av prioriterade ämnen även efter det att förslaget har genomförts helt.

Det finns också vinster att vänta för fiske- och skaldjurssektorn och ökade möjligheter för industrier som tillhandahåller renare tekniker. Man kan också förvänta sig ett antal övriga miljörelaterade och sociala fördelar, t.ex. skydd och

ökning av biologisk mångfald, minskad exponering för personer som badar och surfar, renare sediment och mindre ackumulering i livsmedelskedjan, t.ex. via boskap och vilt som dricker ur floder och sjöar.

Slutligen förväntas förslaget medföra en betydande minskning av den administrativa bördan. När det finns harmoniserade miljökvalitetsnormer behöver inte varje medlemsstat för sig genomföra i princip samma insatser för att fastställa hållbara vetenskapliga normer. Förslaget medför även rationalisering och förenkling av övervaknings- och rapporteringsskyldigheterna, särskilt genom att de fem tidigare direktiven upphävs.

3. RIKTADE ÅTGÄRDER FÖR PRIORITERADE ÄMNER INOM BEFINTLIGA POLITIKOMRÅDEN

Som nämns ovan, innehåller det föreslagna direktivet inga kompletterande åtgärder för utsläppskontroll. Kommissionen anser att det redan finns en full uppsättning rättsliga instrument som medlemsstaterna kan använda för att uppfylla målen i ramdirektivet om vatten i fråga om prioriterade ämnen. Kommissionen lägger dock fram förslag till ett antal konkreta åtgärder vars avsikt är att ytterligare förbättra fokus och effektivitet hos den relevanta EU-lagstiftningen när det gäller områden som omfattas av ramdirektivet om vatten.

Åtgärd 1: Ändring av direktiv

Under perioden 2006–2007 behöver ett antal direktiv ses över och ändras, särskilt direktiven 96/61/EG och 91/414/EEG. Kommissionen avser att vid översynen göra utvärdering av huruvida dessa instrument kan göras ännu effektivare när det gäller att förhindra eller reglera förorening som orsakas av prioriterade ämnen. I fråga om IPPC-direktivet skulle detta bland annat innebära en uttrycklig hänvisning till prioriterade ämnen i de förfaranden som gäller tillstånd. Direktivet om växtskyddsmedel bör göras starkare bland annat när det gäller bedömningen av risker för havsmiljön. Det pågår dessutom ett arbete med att utarbeta modeller som beskriver exponering på avrinningsdistriktsnivå och som tar hänsyn till andra risker, t.ex. i fråga om uttag av dricksvatten. Sådana modeller kan i framtiden användas vid förfaranden för riskbedömning.

Åtgärd 2: Förbättra genomförande och verkställande

Enligt gällande gemenskapslagstiftning *får* eller *måste* medlemsstaterna reglera utsläpp och spill av prioriterade ämnen, men dessa bestämmelser tillämpas tyvärr inte på ett enhetligt och jämförbart sätt. Som exempel kan nämnas att miljökvalitetsnormer kunde och borde ha fastställts för föroreningar enligt direktiv 76/464/EEG. I fall där miljökvalitetsnormerna regelbundet överskrids kan medlemsstaterna ingripa med hjälp av ett stort antal åtgärder som omfattas olika instrument, inbegripet direktiv 91/414/EEG (t.ex. granska godkännandet) eller direktiv 96/61/EG (t.ex. granska tillstånden) beroende på orsaken till överskridandet. Trots att begränsningar rörande tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av vissa farliga ämnen regleras på europeisk nivå, något som till övervägande del bör fortgå även i framtiden, får medlemsstaterna även, under vissa strikta förutsättningar som anges i fördraget, införa nationella bestämmelser för

begränsning av utsläppande på marknaden och användning, när det finns risker för vattenmiljön.¹⁸

I syfte att förbättra genomförandet och verkställandet av befintlig EU-lagstiftning kommer kommissionen att inrätta informationsutbyte mellan kommissionen och medlemsstaterna när det gäller vägledningen för hur ramdirektivet om vatten skall genomföras (CIS – Common Implementation Strategy), för att dela information och synpunkter på befintliga möjligheter samt dela "framgångshistorier" och "bästa metoder".

Åtgärd 3: Fastställa förfaranden enligt vilka medlemsstaterna kan rapportera förslag till åtgärder på gemenskapsnivå

Kommissionen kommer att inrätta tydliga och öppna förfaranden som ger medlemsstaterna en rationell och fokuserad ram inom vilken de kan lämna relevant information om prioriterade ämnen till beslutsfattandet på gemenskapsnivå. Sådana förfaranden kan basera sig på artikel 12 i ramdirektivet om vatten och omfatta tidtabell, förfarande och format för rapportering till relevanta kommittéer eller beslutsfattande organ enligt instrumentet i fråga.

Åtgärd 4: Göra informationen bättre tillgänglig

De bristfälliga uppgifter som nämns ovan måste under de kommande åren åtgärdas. I det avseendet kommer upprättandet av ett europeiskt register över utsläpp och föroreningar¹⁹ att vara till stor hjälp. Utöver informationen om utsläpp och spill kommer kommissionen att sträva efter bättre information rörande prioriterade ämnen, särskilt miljökvalitet, trender och utsläpp och vägar i vattenmiljön. För detta ändamål håller kommissionen redan på att tillsammans med Europeiska miljöbyrån, Gemensamma forskningscentret och Eurostat utveckla ett gemensamt rapporteringsverktyg WISE (Water Information System for Europe).²⁰

4. SLUTSATS

Ramdirektivet om vatten tillsammans med kommissionens aktuella förslag till ett direktiv om miljökvalitetsnormer på vattenpolitikens område innehåller tydliga, ambitiösa och hållbara mål för prioriterade ämnen i ytvatten. Genom målen eftersträvas ett starkt skydd av vattenmiljön och människors hälsa när det gäller exponering för koncentrationer av dessa kemikalier i vatten. Likaså blir det enklare att jämföra förhållandena för industrierna på den inre marknaden.

För att säkerställa den mest kostnadseffektiva och proportionella nivån och kombinationen av åtgärder för att nå dessa mål anser kommissionen att medlemsstaterna bör få maximal flexibilitet i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Därför lägger kommissionen inte fram några specifika och kompletterande åtgärder i sitt direktiv utan hänvisar i stället till användningen av det breda urvalet befintliga

¹⁸ Se t.ex. kommissionens beslut 2002/884/EG av den 31 oktober 2002 (EGT L 308, 9.11.2002, s. 30)

¹⁹ Förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

²⁰ Ett utkast till WISE finns på <http://europa.eu.int/comm/environment/water/water-framework/transposition.html>

gemenskapsinstrument och en förbättring av deras effektivitet enligt det som redogörs för i detta meddelande.

När EU-lagstiftningen tillämpas i sin helhet ger den tillgång till ett starkt nätverk av sinsemellan växelverkande riktlinjer för hantering av detta mångfacetterade och komplexa problem. Efterhand som vi får bättre kunskaper om belastningar, status och verkningar i miljön kommer vi dock oundgängligen att inom detta omfattande nätverk identifiera områden som kan förbättras och försummelser som kan åtgärdas.



EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 17.7.2006
KOM(2006) 397 slutlig
2006/0129 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring av direktiv
2000/60/EG**

(framlagt av kommissionen)

{KOM(2006) 398 slutlig}
{SEK(2006) 947}

SV

SV

MOTIVERING

1) FÖRSLAGETS INNEHÅLL

• Motiv och syfte

Kemisk förorening av ytvatten kan störa akvatiska ekosystem och därmed leda till att habitat och biodiversitet förloras. Föroreningarna kan ackumuleras i näringskedjan och skada rovdjur som äter förorenad fisk. Vattenmiljöns föroreningar drabbar människor genom fisk- och skaldjurskonsumtion, dricksvatten och eventuellt också fritidsaktiviteter. Föroreningarna kan finnas i miljön flera år efter det att de har förbjudits. Vissa föroreningar kan transporteras över långa sträckor och återfinnas i avlägsna områden.

Föroreningar kan frigöras till miljön från olika källor (t.ex. jordbruk, industri, förbränning), i form av produkter eller ofrivilliga biprodukter. De kan vara av historisk karaktär eller användas dagligen i hushållsprodukter.

I artikel 16 i ramdirektivet om vatten 2000/60/EG beskrivs en strategi för hantering av kemisk förorening av vatten. Som ett första steg i denna strategi antogs en förteckning över prioriterade ämnen (beslut nr 2455/2001/EG) med 33 ämnen som ansågs utgöra hot på gemenskapsnivå. Förslagets syfte är att trygga en hög skyddsnivå mot risker för vattenmiljön eller via den, till den del riskerna härrör från dessa 33 prioriterade ämnen och vissa andra föroreningar, genom fastställandet av miljö kvalitetsnormer. De utsläppskontroller som krävs för detta har under de senaste åren antagits i ett antal gemenskapsakter.

• Allmän bakgrund

Den första gemenskapslagstiftningen om kemisk förorening av vatten härrör från 1976 (direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö). Därefter antogs mellan 1982 och 1990 flera dotterdirektiv i vilka det fastställdes utsläppsgränser och miljö kvalitetsmål för 18 särskilda föroreningar (se nedan).

Genom ramdirektivet om vatten infördes en moderniserad, omfattande och effektiv strategi mot kemisk förorening av ytvatten. Enligt ramdirektivet om vatten skall direktiv 76/464/EEG upphävas inom en övergångsperiod men det finns inga bestämmelser för upphävandet av de berörda dotterdirektiven. Enligt artikel 16 skall kommissionen lägga fram ett förslag med särskilda åtgärder mot förorening av vatten med enskilda föroreningar eller grupper av föroreningar som utgör en betydande risk för eller via vattenmiljön. Som ett första steg antogs beslut nr 2455/2001/EG som ersätter den tidigare förteckningen från 1982. Som nästa steg skall kommissionen enligt direktivet lägga fram förslag till miljö kvalitetsnormer (se artikel 16.7) och till utsläppskontroller (se artikel 16.6 och 16.8) av dessa prioriterade ämnen. Genom detta förslag uppfylls denna skyldighet, med undantag av införandet av kompletterande utsläppskontroller (se närmare nedan). Samtidigt upphävs dotterdirektiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG ändrat genom direktiv 88/347/EEG och 90/415/EEG.

- **Gällande bestämmelser**

I ramdirektivet om vatten fastställs en allmän ram för en strategi mot förorening av ytvatten. I direktiv 76/464/EEG och de berörda dotterdirektiven, som grundar sig på tidigare lagstiftning inom området, regleras liknande aspekter som i detta förslag. Föroreningarna som omfattas är dock inte desamma och det fanns ett behov att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

I det sjätte handlingsprogrammet för miljön definieras åtgärderna för prioriterade ämnen som en nyckelåtgärd (se artikel 7.2 e i beslut nr 1600/2002/EG). Syftet med detta förslag är få skydd och förbättring av miljö kvaliteten i enlighet med principen om hållbar utveckling. Genom förslaget till miljö kvalitetsnormer säkerställs samtidigt harmoniseringen av de ekonomiska villkoren på den inre marknaden, eftersom de nationella miljö kvalitetsnormerna är väldigt olika sinsemellan.

I förslaget och det åtföljande meddelandet tas full hänsyn till målen och bestämmelserna i den övriga gemenskapslagstiftningen, särskilt i fråga om kemikaliepolitiken inklusive Reach-direktivet och direktivet om växtskyddsmedel, IPPC-direktivet och de temainriktade strategierna om marin politik och hållbar användning av växtskyddsmedel. Alla dessa och övriga gemenskapsakter tillhandahåller de utsläppskontroller som avses i artikel 16.6 och 16.8 i ramdirektivet om vatten.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Sedan 2001 har kommissionen hållit samråd med ett representativt forum bestående av berörda aktörer. I detta rådgivande expertforum om prioriterade ämnen deltog experter från medlemsstaterna, industrin och icke-statliga organisationer inom miljöområdet. Alla aspekter i förslaget har behandlats. Samrådet uppfyller kraven i artikel 16.5 i ramdirektivet om vatten där denna form av samråd uttryckligen tas upp. Inom samrådet har hållits 16 möten och ett antal omgångar med skriftligt samråd.

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

Samrådsresultaten finns i mötesprotokoll och ett antal bakgrundsdokument, enligt följande:

1. Metoder för att fastställa miljö kvalitetsnormer och datablad per ämne.
2. Ett utkast till föroreningskontroller, inbegripet verktyg för screening av källor och tabeller över befintliga gemenskapsåtgärder på ämnesnivå.
3. En rapport från expertgruppen för analys och övervakning.
4. En rapport om identifiering av prioriterade farliga ämnen.

5. En undersökningsrapport om potentiella ekonomiska konsekvenser av åtgärderna för föroreningskontroll.
6. En undersökningsrapport om miljökvalitetsnormer – hur de uppfylls och nyttan med att de uppnås.

Dessutom hölls kommissionen i juni 2004 samråd med det rådgivande expertforumet om ett utkast till direktiv. Närmare detaljer om erhållna rekommendationer och till vilken del de har beaktats finns i den medföljande konsekvensanalysen (SEK(2006) 947 av den 17.7.2006).

- **Extern experthjälp**

Berörda fackområden/berörd sakkunskap

Medlemsstaterna och vetenskapliga experter inom industrin rådfrågades via det rådgivande expertforumet. Dessutom rådfrågades vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö om fastställandet av miljökvalitetsnormer (kommitténs slutliga yttrande antogs vid det 43:e mötet den 28 maj 2004). Detta yttrande har beaktats vid det slutliga fastställandet av miljökvalitetsnormernas värden. Detaljerad information finns i rapporten om miljökvalitetsnormer och i de enskilda databladet.

Metoder

Det rådgivande expertforumet höll regelbundna möten mellan 2001 och 2004. Dessutom hölls skriftliga samråd. Slutligen inhämtades yttrande från vetenskapliga kommittén om toxicitet, ekotoxicitet och miljö i enlighet med de formella förfaringsätten.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Olika vetenskaps- och teknikexperter inom områdena kemiska föroreningar i allmänhet, analys och övervakning, utsläppskontroll, miljökvalitetsnormer, existerande kemikalier (enligt förordning 793/93) och växtskyddsprodukter (enligt 91/414/EEG), från alla EU25-medlemsstater, kandidatländerna och Norge, rådfrågades regelbundet. Inom samma förfarande rådfrågades även forskare och experter, inbegripet EUREAU, CEFIC, Eurochlor, ECPA, Eurometaux och UNICE samt miljöexperter från icke-statliga organisationer som WWF och EEB. Ett frågeformulär om de ekonomiska konsekvenserna av de potentiella förslagen skickades runt till 43 stora industriorganisationer i Europa.

Sammanfattning av angivna och utnyttjade rekommendationer

Det råder bred enighet om att farliga ämnen medför potentiellt allvarliga risker med irreversibla konsekvenser.

En miljökvalitetsnorm baserad på högsta tillåtna koncentrationer togs fram i syfte att undvika allvarliga irreversibla konsekvenser för ekosystem till följd av kortvarig akut exponering. En miljökvalitetsnorm för årsmedeltal togs fram i syfte att undvika irreversibla konsekvenser på lång sikt. Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö påpekar dock att akut exponering även kan ha konsekvenser på

lång sikt. Kommittén lämnade också rekommendationer i vilka betonades vikten av att senaste tillgängliga vetenskapliga data används och att det finns samstämmighet med andra riskbedömningsmetoder. Likaså lämnade kommittén särskilda råd rörande enskilda ämnen.

Vidare har ett omfattande offentligt samråd som hölls i juni 2004 om ett utkast till direktiv föranlett revideringar av förslag till kompletterande utsläppskontroller, främst av kostnadsskäl. Samrådet visade att det mest kostnadseffektiva sättet att nå målen för prioriterade ämnen är att låta medlemsstaterna besluta om åtgärdsnivå och kombination av åtgärder som i huvudsak grundar sig på gällande EU-lagstiftning.

Tillvägagångssätt för att göra rekommendationerna offentligt tillgängliga

Alla ovan nämnda dokument finns på

europa.eu.int/comm/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

Yttrandet från vetenskapliga kommittén om toxicitet, ekotoxicitet och miljö finns på

http://europa.eu.int/comm/health/ph_risk/committees/sct/sct_en.htm

• **Konsekvensanalys**

Främst granskades tre huvudalternativ. Enligt det första lämnas inget nytt förslag och all vidare kontroll överläts till medlemsstaterna. Enligt det andra fastställs miljö kvalitetsnormer endast på gemenskapsnivå. Enligt det tredje föreslås både miljö kvalitetsnormer och särskilda kompletterande utsläppskontrollåtgärder. I fråga om miljö kvalitetsnormer beslöts tidigt att de skall fastställas på gemenskapsnivå, på grund av de särskilda kraven om harmonisering och förenlighet med annan gemenskapslagstiftning som anges i ramdirektivet om vatten. Följande steg i förberedelseförfarandet var granskning av ett antal underalternativ (se konsekvensanalysrapporten). I fråga om åtgärder för utsläppskontroll föll valet på att överlåta de kompletterande särskilda åtgärderna till medlemsstaterna, eftersom detta ansågs vara det mest kostnadseffektiva och proportionerliga alternativet. Dessutom finns det redan (eller på kommande) ett betydande regelverk inom EU-lagstiftningen om utsläppskontroll. Detta regelverk är ett viktigt bidrag när det gäller att uppnå vattenramdirektivets mål för prioriterade ämnen.

I konsekvensanalysrapporten finns närmare beskrivning av resultaten rörande relaterade socialekonomiska konsekvenser och miljö fördelarna för vart och ett av de ovan angivna alternativen.

3) FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

• **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

De viktigaste delarna i det föreslagna direktivet är följande:

- Fastställandet av miljö kvalitetsnormer enligt kraven i artikel 16.7 i ramdirektivet om vatten, inbegripet införandet av övergångsområden för överskridande av normerna.

- Fastställandet av ett register över utsläpp och spill som används för att kontrollera huruvida minsknings eller upphörandemålen nås eller inte.
- Upphävandet av och övergångsbestämmelser för dotterdirektiven som uppräknas i bilaga IX till ramdirektivet om vatten, enligt det som anges i artikel 16.10 i samma direktiv.
- Identifiering av prioriterade farliga ämnen ur den grupp på 14 ämnen som omfattas av granskning enligt kraven i beslut nr 2455/2001/EG.

- **Rättslig grund**

De viktigaste bestämmelserna i direktivet berör miljöskydd och därför är den rättsliga grunden artikel 175.1 i fördraget, enligt principerna i ramdirektivet om vatten.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån förslaget inte omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

Av följande skäl kan målen med förslaget inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna:

För närvarande regleras de flesta prioriterade ämnen av nationella miljö kvalitetsnormer som är mycket olika. För att säkerställa samma nivå av miljöskydd i alla medlemsstater och ett jämlikt spelfält för de ekonomiska aktörerna bör miljö kvalitetsnormerna fastställas på gemenskapsnivå.

Utan gemenskapsomfattande miljö kvalitetsnormer skulle medlemsstaterna vara skyldiga att fastställa nationella miljö kvalitetsnormer före slutet av år 2006. Kommissionen föredrar gemenskapsåtgärder på denna punkt och kommer därför att avvakta resultatet av medbeslutandeförfarandet för detta förslag innan den driver på medlemsstaternas genomförande av denna skyldighet.

När miljö kvalitetsnormerna fastställs på gemenskapsnivå minskar även den administrativa bördan i medlemsstaterna. Dessutom kan kemisk förorening av gränsöverskridande ytvatten endast behandlas genom gemensamma gränsöverskridande åtgärder.

Det här förslaget är begränsat till att fastställa miljö kvalitetsnormer på gemenskapsnivå. De särskilda och kompletterande åtgärderna för föroreningskontroll faller på medlemsstaterna eftersom många andra befintliga gemenskapsakter måste tillämpas för att kraven i artikel 16.6 och 16.8 i ramdirektivet om vatten skall uppfyllas.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Det föreslagna instrumentet är ett direktiv i vilket fastställs miljö kvalitetsmål som bör nås senast 2015. För att säkerställa proportionalitet hos åtgärderna för minskning av

föreningar åligger det i stor utsträckning medlemsstaterna att definiera den lämpligaste särskilda kombinationen av åtgärder. På så sätt kan regionala och lokala förutsättningar beaktas.

Med beaktande av den omfattande genomföranderam som fastställs i ramdirektivet om vatten och den skyddsklausul som gäller i fall att detta förslag inte antas (se artikel 16.8 i ramdirektivet), kan man anta att den finansiella eller administrativa tilläggslast som kommer av förslaget är minimal.

- **Val av kontrollform**

Föreslagen kontrollform: direktiv.

Kommissionen föreslår en enskild rättsakt för fastställande av alla bestämmelser som rör artikel 16 (ramdirektivet om vatten) i syfte att få ett enda effektivt instrument. Ett direktiv väljs som rättsakt. Dess grundinstrument 2000/60/EG är ett direktiv och åtgärden kräver överföring.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Inga budgetkonsekvenser förväntas.

5) YTTERLIGARE UPPLYSNINGAR

- **Simulering, pilotfas och övergångsperiod**

Förslaget kommer att bli föremål för en övergångsperiod.

- **Förenkling**

Förslaget innebär att lagstiftningen förenklas.

De fem särskilda direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG (ändrat genom direktiv 88/347/EEG och 90/415/EEG) upphävs genom det föreslagna direktivet.

Förenklingen innebär att en väsentlig del av rapporteringsskyldigheterna enligt kommissionens beslut 95/337/EEG faller bort.

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Antagande av förslaget leder till att gällande lagstiftning kommer att upphävas.

- **Översyn/omarbetning/tidsbegränsning**

Förslaget innehåller en översynsklausul för fastställandet av miljökvalitetsnormer. Enligt artikel 19.2 i ramdirektivet om vatten skall direktiv 2000/60/EG bli föremål för en allmän översyn som inbegriper bestämmelserna i artikel 16 och följaktligen även detta direktiv.

- **Jämförelsetabell**

Medlemsstaterna skall överlämna texterna till nationella bestämmelser genom vilka direktivet införlivas till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

Detta förslag är av betydelse för EES och bör därför gälla i hela EES.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

Artikel 1 (Syfte): I direktivet fastställs miljökvalitetsnormer.

Artikel 2 och bilaga I – miljökvalitetsnormer: Miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen och valda övriga föroreningar och relaterade bestämmelser för kontroll av efterlevnad fastställs och definieras i bilaga I. I miljökvalitetsnormerna görs en åtskillnad mellan inlandsytvatten (floder och sjöar) och andra ytvatten (vatten i övergångszon, kustvatten och territorialvatten). Två typer av miljökvalitetsnormer fastställs – medelkoncentrationer på årsnivå och högsta tillåtna koncentrationer. Den första är avsedd att skydda mot verkningar på lång sikt och kroniska verkningar, den andra är avsedd att skydda mot korttidsverkningar, direkta och akuta ekotoxiska verkningar. För metaller anpassas uppfyllandeordningen så att medlemsstaterna kan beakta bakgrundsnivåer och biotillgänglighet. Medlemsstaterna förutsätts använda obligatoriska kalkyleringsmetoder om sådana fastställs av kommissionen. Miljökvalitetsnormer fastställs också för biota för vissa valda ämnen. Vissa miljökvalitetsnormer måste eventuellt bli föremål för en snar översyn, beroende på resultatet från de pågående riskbedömningar som genomförs enligt annan gemenskapslagstiftning. Särskilt de tillfälliga miljökvalitetsnormerna för nickel och bly blir sannolikt föremål för omarbetning eftersom kommissionen ännu inte kan förutse de relevanta resultaten av pågående riskbedömningar.

Artikel 3 (Övergångsområden för överskridande av normen): Sådana övergångsområden definieras av sin närhet till en utsläppskälla och omfattar de delar av en vattenförekomst där miljökvalitetsnormerna inte kan uppfyllas på grund av höga föroreningsnivåer i punktkällans avflöde.

Artikel 4 (Register över utsläpp och spill): Ett register skall upprättas för avrinningsdistrikt för att göra det möjligt att kontrollera att målen uppfylls i fråga om minskning av utsläpp och spill av prioriterade ämnen och upphörande eller stegvis eliminering av prioriterade farliga ämnen. Målet om upphörande skall uppfyllas senast 2025.

Artikel 5 och bilaga II – identifiering av prioriterade farliga ämnen. Enligt artikel 16.3 i ramdirektivet om vatten skall prioriterade farliga ämnen identifieras bland de prioriterade ämnena. I beslut 2455/2001/EG föreslås 14 prioriterade ämnen för granskning av om deras slutliga status skall bli prioriterade ämnen eller prioriterade farliga ämnen. Av dessa 14 ämnen föreslås nu 2 som prioriterade farliga ämnen och de återstående 12 har fått slutlig klassificering som prioriterade ämnen.

Artiklarna 6, 7 och 8: Ändringar och upphävanden av befintliga dotterdirektiv. De kvalitetsnormer som fastställs i dessa direktiv införlivas i detta förslag och de tidigare direktiven upphävs därför när det nya direktivet träder i kraft.

Artiklarna 9, 10 och 11: Bestämmelser om införlivande, ikraftträdande och adressater.

2006/0129 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om miljö kvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring av direktiv
2000/60/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁴, och

av följande skäl:

- (1) Kemisk förorening av ytvatten utgör ett hot mot vattenmiljön genom verkningar såsom akut och kronisk toxicitet för vattenorganismer, ackumulering i ekosystemet och förluster av livsmiljöer och biodiversitet, såväl som hot mot människors hälsa.
- (2) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram⁵ fastställs att miljö, hälsa och livskvalitet är de huvudsakliga miljömålen i det sjätte miljöhandlingsprogrammet. I beslutet betonas, särskilt i artikel 7.2 e, behovet att etablera mer specifik lagstiftning inom vattenpolitikens område.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EUT L 242, 10.9.2003, s. 81.

- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁶ fastställs en strategi mot förorening av vatten och i artikel 16 krävs kompletterande särskilda åtgärder för föroreningskontroll och miljökvalitetsnormer.
- (4) Sedan 2000 har man antagit ett stort antal rättsakter som utgör kontrollåtgärder för enskilda prioriterade ämnen i enlighet med artikel 16 i direktiv 2000/60/EG. Dessutom ingår många åtgärder för miljöskydd i andra delar av den gällande gemenskapslagstiftningen. Det är därför viktigare att genomföra och se över befintliga instrument i stället för att fastställa nya kontroller som eventuellt blir en kopia av dem som redan finns.
- (5) När det gäller utsläppskontroll för prioriterade ämnen från sådana punktkällor och diffusa källor som avses i artikel 16.6 och 16.8 i direktiv 2000/60/EG, verkar det vara mer kostnadseffektivt och proportionellt för medlemsstaterna att, när det är nödvändigt, utöver genomförandet av annan befintlig gemenskapslagstiftning inkludera lämpliga kontrollåtgärder i det åtgärdsprogram som måste upprättas för varje avrinningsdistrikt i enlighet med artikel 11 i direktiv 2000/60/EG.
- (6) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en förteckning över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG⁷ fastställs en första förteckning över 33 ämnen eller grupper av ämnen som har prioriterats för åtgärder på gemenskapsnivå. Vissa av dessa prioriterade ämnen har definierats som prioriterade farliga ämnen för vilka det gäller att utsläpp och spill skall upphöra eller stegvis elimineras. Vissa ämnen har varit föremål för granskning och behöver omklassificeras.
- (7) Med tanke på gemenskapens intressen och en effektivare kontroll av ytvattenskyddet är det lämpligt att miljökvalitetsnormer upprättas på gemenskapsnivå för föroreningar som klassificerats som prioriterade ämnen medan medlemsstaterna får fastställa, när det är nödvändigt, nationella regler för återstående föroreningar i enlighet med relevanta gemenskapsregler. Åtta förorenande ämnen som omfattas av räckvidden för rådets direktiv 86/280/EEG av den 12 juni 1986 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG⁸ och som ingår i den grupp av ämnen för vilka god kemisk status bör uppnås senast 2015 har dock inte förts upp på förteckningen över prioriterade ämnen. De gemensamma normer som har fastställts för dessa föroreningar visade sig dock vara användbara och det är lämpligt att kontrollen av normerna för dessa föroreningar hålls kvar på gemenskapsnivå.
- (8) Följaktligen blir bestämmelserna rörande aktuella miljökvalitetsnormer i rådets direktiv 82/176/EEG av den 22 mars 1982 om gränsvärden och kvalitetsmål för

⁶ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktivet ändrat genom beslut nr 2455/2001/EG (EGT L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁷ EGT L 331, 15.12.2001, s. 1.

⁸ EGT L 181, 4.7.1986, s. 16. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

kvicksilverutsläpp från kloralkaliindustrin⁹, rådets direktiv 83/513/EEG av den 26 september 1983 om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp¹⁰, rådets direktiv 84/156/EEG av den 8 mars 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än kloralkaliindustrin¹¹, rådets direktiv 84/491/EEG av den 9 oktober 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklorcyklohexan¹² och direktiv 86/280/EEG, överflödiga och bör utgå.

- (9) Vattenmiljön kan utsättas för kemisk förorening på både kort och lång sikt och därför bör data om både akuta och kroniska verkningar användas som grund när miljökvalitetsnormer fastställs. I syfte att trygga ett tillräckligt skydd för vattenmiljön och människors hälsa bör kvalitetsnormer med årsmedeltal fastställas på en nivå som medför skydd mot långtidsexponering och kvalitetsnormer med högsta tillåtna koncentrationer fastställas på en nivå som medför skydd mot korttidsexponering.
- (10) I avsaknad av omfattande och tillförlitlig information om koncentrationerna av prioriterade ämnen i biota och sediment på gemenskapsnivå och med tanke på det faktum att informationen om ytvatten verkar utgöra en tillräcklig grund för att omfattande skydd och effektiv föroreningskontroll skall tryggas, bör fastställandet av miljökvalitetsnormernas värden i detta skede begränsas till ytvatten. Vad gäller hexaklorbensen, hexaklorbutadien och kvicksilver kan skydd mot indirekta verkningar och sekundär förgiftning dock inte tryggas enbart genom miljökvalitetsnormer för ytvatten på gemenskapsnivå. I dessa fall bör miljökvalitetsnormer därför fastställas för biota. För att ge medlemsstaterna flexibilitet när de anpassar sina olika övervakningsstrategier bör medlemsstaterna kunna välja mellan att övervaka dessa miljökvalitetsnormer och kontrollera efterlevnaden av dem när det gäller biota eller att omvandla dem till miljökvalitetsnormer för ytvatten. Det ligger vidare an på medlemsstaterna att fastställa miljökvalitetsnormer för sediment eller biota när detta är nödvändigt och lämpligt för att komplettera miljökvalitetsnormerna på gemenskapsnivå. Eftersom sediment och biota förblir viktiga medel när det gäller medlemsstaternas övervakning av vissa ämnen i syfte att bedöma långsiktseffekterna av antropogen aktivitet och trender, bör medlemsstaterna dessutom se till att de befintliga nivåerna av förorening i biota och sediment inte ökar.
- (11) I fråga om bly, nickel och deras föreningar har diskussionerna om riskbedömning ännu inte slutförts inom Europeiska kemikaliebyrån och Gemensamma forskningscentret, och det är därför ännu inte möjligt att fastställa slutliga kvalitetsnormer för dessa ämnen. Det är därför lämpligt att tydligt indikera den tillfälliga karaktären hos dessa normer.
- (12) Medlemsstaterna måste uppfylla rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten¹³ och reglera ytvatten som används för uttag av dricksvatten i enlighet med artikel 7 i direktiv 2000/60/EG. Detta direktiv bör därför genomföras utan att det påverkar eventuella befintliga krav om strängare normer.

⁹ EGT L 81, 27.3.1982, s. 29. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG.

¹⁰ EGT L 291, 21.10.1982, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG.

¹¹ EGT L 74, 17.3.1984, s. 49. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG.

¹² EGT L 274, 17.10.1984, s. 11. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG.

¹³ EGT L 330, 5.12.1998, s. 32.

- (13) Det är möjligt att miljö kvalitetsnormerna inte kan uppfyllas i närheten av utsläpp från punktkällor eftersom föroreningskoncentrationerna i utsläpp i regel är högre än miljökoncentrationerna i vatten. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att beakta detta faktum vid övervakningen av hur miljö kvalitetsnormerna uppfylls. Detta görs genom att medlemsstaterna för varje relevant utsläpp definierar ett övergångsområde för överskridande av normerna. För att slå vakt om en begränsad förekomst av sådana områden bör artikel 10 i direktiv 2000/60/EG och andra relevanta bestämmelser i gemenskapens lagstiftning tillämpas när ett övergångsområde definieras. Eftersom reningsteknikernas utveckling och den tekniska innovationen, t.ex. bästa tillgängliga teknik, i framtiden kan göra det möjligt att minska föroreningshalterna i närheten av utsläppspunkter, bör medlemsstaterna se till att övergångsområdena för överskridande minskas i motsvarande grad.
- (14) Det är nödvändigt att kontrollera att målen för upphörande, stegvis eliminering och minskning enligt det som anges i artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG uppfylls, och att bedömningen av hur dessa skyldigheter uppfylls görs öppen, särskilt när det gäller bedömning av betydande och icke-betydande utsläpp och spill från mänsklig verksamhet. En tidtabell för minskning och upphörande eller stegvis eliminering måste relateras till ett register över föroreningar. Det bör också vara möjligt att bedöma tillämpningen av artikel 4.4 till 4.7 i direktiv 2000/60/EG. Likaså behövs ett lämpligt verktyg för kvantifieringen av ämnesspill som inträffar på naturlig väg eller som produceras genom naturliga processer, i vilket fall det är omöjligt att uppnå fullständigt upphörande eller stegvis eliminering från alla potentiella källor. För att svara mot dessa behov bör varje medlemsstat upprätta ett register över utsläpp och spill för varje avrinningsdistrikt inom sitt territorium.
- (15) För att undvika dubbelarbete när registren upprättas och säkerställa att registren är enhetliga med andra befintliga verktyg inom området ytvattenskydd bör medlemsstaterna använda information som har samlats in enligt direktiv 2000/60/EG och enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG¹⁴.
- (16) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att enligt egna behov välja en lämplig referensperiod på ett år för att mäta grundvärden för registret. Hänsyn bör dock tas till det faktum att spill från applicering av växtskyddsmedel kan variera kraftigt från år till år på grund av varierande appliceringsmängder, t.ex. på grund av olika väderleksförhållanden. I fråga om vissa substanser som omfattas av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden¹⁵ bör medlemsstaterna därför ges möjlighet att välja en referensperiod på tre år.

¹⁴ EGT L 33, 4.2.2006, s. 1.

¹⁵ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/19/EG (EGT L 44, 15.2.2006, s. 15).

- (17) Med tanke på optimal användning av registret är det lämpligt att fastställa en tidsgräns för kommissionens kontroll av att medlemsstaterna har vidtagit alla åtgärder för att nå målen enligt artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG.
- (18) Kriterierna för identifiering av ämnen som är svårnedbrytbara, bioackumulerande och toxiska samt ämnen med andra motsvarande egenskaper, särskilt ämnen som är mycket svårnedbrytbara och mycket bioackumulerande enligt det som anges i direktiv 2000/60/EG, fastställs i det tekniska vägledningsdokumentet för riskutvärdering till stöd för kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG¹⁶, kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 av den 28 juni 1994 om principer för bedömningen av risker för människor och miljö av existerande ämnen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93¹⁷ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden¹⁸. I syfte att säkerställa samstämmigheten mellan gemenskapslagstiftningens olika delar skall endast dessa kriterier tillämpas på de ämnen som är föremål för granskning enligt beslut 2455/2001 och bilaga X till direktiv 2000/60/EG bör ändras och ersättas i enlighet med detta.
- (19) De skyldigheter som fastställs i direktiven som uppräknas i bilaga IX till direktiv 2000/60/EG införlivades redan i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar¹⁹ och i artiklarna 8, 10, artikel 11.3 g och h och andra bestämmelser i direktiv 2000/60/EG och minst samma nivå av skydd garanteras om miljö kvalitetsnormerna bibehålls eller ses över. I syfte att säkerställa enhetliga principer när det gäller kemisk förorening av ytvatten och för att förenkla och förtydliga den gällande gemenskapslagstiftningen inom området är det lämpligt att i enlighet med artikel 16.10 i direktiv 2000/60/EG och med verkan från 2012 upphäva direktiv 82/176/EEG, direktiv 83/513/EEG, direktiv 84/156/EEG, direktiv 84/491/EEG och direktiv 86/280/EEG.
- (20) De rekommendationer som anges i artikel 16.5 i direktiv 2000/60/EG, särskilt vad gäller vetenskapliga kommittén om toxicitet, ekotoxicitet och miljö, har beaktats.
- (21) Eftersom målet med detta direktiv, dvs. antagandet av miljö kvalitetsnormer för vatten, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås i medlemsstaterna och därför, för att samma skyddsnivå för ytvatten skall kunna upprätthållas i hela gemenskapen, bättre kan nås på gemenskapsnivå, får gemenskapen anta åtgärder, i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt det som anges i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen, enligt det som anges i samma artikel, går detta direktiv inte längre än vad som är nödvändigt för att nå dessa mål.

¹⁶ EGT L 227, 8.9.1993, s. 9.

¹⁷ EGT L 161, 29.6.1994, s. 3.

¹⁸ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

¹⁹ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

- (22) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter²⁰.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra föroreningar.

Artikel 2

Miljökvalitetsnormer

1. Medlemsstaterna skall se till att sammansättningen hos deras ytvatten uppfyller miljökvalitetsnormerna för prioriterade ämnen, uttryckta som ett medeltal på årsnivå och en högsta tillåtna koncentration, enligt det som anges i del A i bilaga I och miljökvalitetsnormerna för de föroreningar som anges i del B i bilaga I.

Medlemsstaterna skall se till att miljökvalitetsnormerna uppfylls i enlighet med de krav som anges i del C i bilaga I.

2. Medlemsstaterna skall se till, med stöd av övervakning av vattenstatus i enlighet med det som anges i artikel 8 i direktiv 2000/60/EG, att koncentrationerna av de ämnen som anges i del A och del B i bilaga I inte ökar i sediment och biota.
3. Medlemsstaterna skall se till att följande koncentrationer av hexaklorbensen, hexaklorbutadien och kvicksilver inte överskrids i villebrådsvävnad (våt vikt) hos fisk, mollusker, skaldjur och annan biota:
 - a) 10 µg/kg för hexaklorbensen,
 - b) 55 µg/kg för hexaklorbutadien,
 - c) 20 µg/kg för metylkviksilver.

För övervakningen av att miljökvalitetsnormerna uppfylls för de ämnen som anges i punkt ett skall medlemsstaterna antingen införa en striktare norm för vatten i stället för den som anges i del A i bilaga I eller fastställa en kompletterande norm för biota.

4. Kommissionen skall granska den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inbegripet slutsatserna från de riskbedömningar som anges i punkt a och b i artikel 16.2 i

²⁰ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

direktiv 2000/60/EG och, om nödvändigt, lägga fram förslag till revidering av de miljö kvalitetsnormer som anges i del A och del B i bilaga I till detta direktiv.

5. Kommissionen kan, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2 i direktiv 2000/60/EG, fastställa den obligatoriska kalkyleringsmetod som anges i andra stycket i punkt 3 i del C i bilaga I till detta direktiv.

Artikel 3

Övergångsområde för överskridande av normerna

1. Medlemsstaterna skall definiera övergångsområden för överskridande av normerna. I dessa områden får koncentrationerna av en eller flera föroreningar överskrida gällande miljö kvalitetsnormer så länge som detta inte hindrar att normerna uppfylls i de övriga delarna av ytvattenförekomsten.
2. Medlemsstaterna skall i varje enskilt fall avgränsa utsträckningen av de delar av en ytvattenförekomst som ligger nära en utsläppspunkt och som skall klassificeras som övergångsområde, med beaktande av gällande bestämmelser i gemenskapens lagstiftning.

Medlemsstaterna skall införliva en beskrivning av alla begränsningar i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som krävs enligt artikel 13 i direktiv 2000/60/EG.

3. Medlemsstaterna skall genomföra översyn av de tillstånd som anges i direktiv 96/61/EG eller de tidigare kontroller som anges i artikel 11.3 g i direktiv 2000/60/EG i syfte att stegvis minska utsträckningen av alla övergångsområden som de avses i punkt 1 och som har definierats i vattenförekomster som påverkas av utsläpp av prioriterade ämnen.
4. Kommissionen kan, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 21.2 i direktiv 2000/60/EG, fastställa den metod som medlemsstaterna skall använda när de definierar övergångsområden för överskridande av normerna.

Artikel 4

Register över utsläpp och spill

1. Medlemsstaterna skall, med stöd av den information som har insamlats i enlighet med artiklarna 5 och 8 i direktiv 2000/60/EG i enlighet med förordning (EG) nr 166/2006, upprätta ett register över utsläpp och spill för alla de prioriterade ämnen och föroreningar som uppräknas i del A och del B i bilaga I, för varje avrinningsdistrikt eller del av det inom medlemsstatens område.
2. Referensperioden för mätning av de föroreningsvärden som förs in i de register som anges i punkt 1 skall vara ett år mellan 2007 och 2009.

För prioriterade ämnen och föroreningar som omfattas av direktiv 91/414/EEG får värdena för registret dock beräknas som medelvärden för åren 2007, 2008 och 2009.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de register som upprättats i enlighet med punkt 1 i denna artikel, inbegripet referensperiod, tillsammans med de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som inlämnats i enlighet med artikel 15.1 i direktiv 2000/60/EG.
4. Medlemsstaterna skall uppdatera sina register som en del av översynen av analyserna som definieras i artikel 5.2 i direktiv 2000/60/EG.

Referensperioden för fastställandet av värden i det uppdaterade registret skall vara det år som föregår analysens slutförande. För prioriterade ämnen och föroreningar som omfattas av direktiv 91/414/EEG får värdena beräknas som medelvärden för de tre år som föregår slutförandet av analysen i fråga.

Medlemsstaterna skall offentliggöra de uppdaterade registren i sina uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt enligt det som anges i artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG.

5. Kommissionen skall kontrollera att registrets värden för utsläpp och spill senast 2025 motsvarar de skyldigheter rörande minskning eller upphörande som anges i artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG.
6. Kommissionen kan, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 21.2 i direktiv 2000/60/EG, fastställa den metod som medlemsstaterna skall använda för att upprätta registren.

Artikel 5

Ändring av direktiv 2000/60/EG

Bilaga X till direktiv 2000/60/EG ersätts av texten i bilaga II till detta direktiv.

Artikel 6

Ändring av direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG och 84/491/EEG

Bilaga II till direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG och 84/491/EEG utgår.

Artikel 7

Ändring av direktiv 86/280/EEG

Avdelning B i avsnitten I till XI i direktiv 86/280/EEG utgår.

Artikel 8

Upphävande

1. Direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG skall upphöra att gälla den 22 december 2012.

2. Före den 22 december 2012 får medlemsstaterna utföra övervakning och rapportering i enlighet med artiklarna 5, 8 och 15 i direktiv 2000/60/EG i stället för i enlighet med de direktiv som uppräknas i punkt 1.

Artikel 9

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [18 månader efter det att direktivet har trätt i kraft]. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

**BILAGA I: MILJÖKVALITETSNORMER FÖR PRIORITERADE ÄMNER OCH
VISSA ANDRA FÖRORENINGAR**

DEL A: Miljökvalitetsnormer (EQS) för prioriterade ämnen i ytvatten

AA: årligt genomsnitt;

MAC: maximal tillåten koncentration.

Enhet: [$\mu\text{g/l}$].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer	AA-EQS ²¹ Inlandsytvatten	AA-EQS ²¹ Andra ytvatten	AA-EQS ²² Inlandsytvatten	MAC-EQS ²² Andra ytvatten
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrasin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Bensen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Pentabromodifenyleter ²³	32534-81-9	0,0005	0,0002	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(6)	Kadmium och dess föreningar <i>beroende på vattenhårdhetsklass²⁴</i>	7440-43-9	= 0,08 (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	= 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	
(7)	C10-13 Kloralkaner	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Klorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3

²¹ Denna parameter är miljökvalitetsnormen uttryckt som ett medelvärde på årsnivå (EQS-AA).

²² Denna parameter är miljökvalitetsnormen uttryckt som maximal tillåten koncentration (EQS-MAC). Där som MAC-EQS anges som "ej tillämpligt" motsvarar värdena på AA-EQS även skydd mot kortvariga föroreningstoppar eftersom de är avsevärt lägre än de värden som härletts utifrån akut toxicitet.

²³ För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) i listan i beslut nr 2455/2001/EG fastställs miljökvalitetsnormer endast för pentabromodifenyleter.

²⁴ För kadmium och dess föreningar (nr 6) varierar miljökvalitetsnormvärdet beroende på vattnets hårdhetsklass (klass 1: <40 mg CaCO₃/l, klass 2: 40 till <50 mg CaCO₃/l, klass 3: 50 till <100 mg CaCO₃/l, klass 4: 100 till <200 mg CaCO₃/l och klass 5: =200 mg CaCO₃/l).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer	AA-EQS ²¹ Inlandsytvatten	AA-EQS ²¹ Andraytvatten	MAC-EQS ²² Inlandsytvatten	MAC-EQS ²² Andraytvatten
(9)	Klorpyrifos	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(10)	1,2-diklorethan	107-06-2	10	10	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(11)	Diklormetan	75-09-2	20	20	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(12)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Hexaklorbensen	118-74-1	0,01	0,01	0,05	0,05
(17)	Hexaklorbutadien	87-68-3	0,1	0,1	0,6	0,6
(18)	Hexaklorcyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Bly och dess föreningar	7439-92-1	7,2	7,2	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(21)	Kvicksilver och dess föreningar	7439-97-6	0,05	0,05	0,07	0,07
(22)	Naftalen	91-20-3	2,4	1,2	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(23)	Nickel och dess föreningar	7440-02-0	20	20	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(24)	Nonylfenol	25154-52-3	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktylfenol	1806-26-4	0,1	0,01	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer	AA-EQS ²¹ Inlandsytvatten	AA-EQS ²¹ Andraytvatten	MAC-EQS ²² Inlandsytvatten	MAC-EQS ²² Andraytvatten
(26)	Pentaklorbensen	608-93-5	0,007	0,0007	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Polyaromatiska kolväten (PAH) ²⁵	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
	Benso(a)pyren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benso(b)fluoranten	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
	Benso(k)fluoranten	207-08-9				
	Benso(g,h,i)perylene	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(30)	Tributyltinföreningar	688-73-3	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Triklorbensener (alla isomerer)	12002-48-1	0,4	0,4	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(32)	Triklormetan	67-66-3	2,5	2,5	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>

²⁵

För den grupp prioriterade ämnen som utgörs av polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) måste varje enskilt värde enligt normen iaktas, dvs. värdet för benso(a)pyren och värdet för summan av benso(b)fluoranten och benso(k)fluoranten och värdet för summan av benso(g,h,i)perylene och Indeno(1,2,3-cd)pyren måste respekteras.

DEL B: Miljökvalitetsnormer (EQS) för andra föroreningar

AA: årligt genomsnitt;

MAC: maximal tillåten koncentration.

Enhet: [$\mu\text{g/l}$].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer	AA-EQS ²¹ Inlandsytvattnen	AA-EQS ²¹ Andraytvatten	MAC-EQS ²² Inlandsytvattnen	MAC-EQS ²² Andraytvatten
(1)	DDT totalt ²⁶	<i>Ej tillämpligt</i>	0,025	0,025	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
	para-para-DDT	50-29-3	0,01	0,01	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(2)	Aldrin	309-00-2	$\Sigma = 0,010$	$\Sigma = 0,005$	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(3)	Dieldrin	60-57-1				
(4)	Endrin	72-20-8				
(5)	Isodrin	465-73-6				
(6)	Karbondetraklorid	56-23-5	12	12	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(7)	Tetrakloretylen	127-18-4	10	10	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>
(8)	Triklöretylen	79-01-6	10	10	<i>Ej tillämpligt</i>	<i>Ej tillämpligt</i>

²⁶ DDT totalt består av summan av isomererna 1,1,1-triklor-2,2-bis(*p*-klorfenyl)etan (CAS-nummer 50-29-3), 1,1,1-triklor-2(*o*-klorfenyl)-2(*p*-klorfenyl)etan (CAS-nummer 789-02-6), 1,1-diklor-2,2-bis(*p*-klorfenyl)etylen (CAS-nummer 72-55-9) och 1,1-diklor-2,2-bis(*p*-klorfenyl)etan (CAS-nummer 72-54-8).

DEL C: Efterlevnad av miljö kvalitetsnormer (EQS)

1. Kolumn 4 och 5: För att EQS-AA skall uppfyllas för en ytvattenförekomst skall, för varje representativ övervakningspunkt inom vattenförekomsten, det aritmetiska medelvärdet av de koncentrationer som uppmäts vid olika tidpunkter under året ligga under normens värde.
2. Kolumn 6 och 7: För att EQS-MAC skall uppfyllas för en ytvattenförekomst får den uppmätta koncentrationen vid de representativa övervakningspunkterna inom vattenförekomsten inte överskrida normens värde.
3. Med undantag av kadmium, bly, kvicksilver och nickel (nedan "metaller") uttrycks de miljö kvalitetsnormer som fastställs i denna bilaga som totala koncentrationer i hela vattenprovet. I fråga om metaller jämförs miljö kvalitetsnormens värde med upplöst koncentration, dvs. den upplösta fasen i ett vattenprov som erhållits genom filtrering genom ett 0,45 µm-filter eller motsvarande förbehandling.

Om den naturliga bakgrundskoncentrationen för en metall är högre än miljö kvalitetsnormens värde eller om en metalls biotillgänglighet påverkas av hårdhet, pH eller någon annan vattenkvalitetsparameter, får medlemsstaterna beakta detta vid utvärdering av övervakningsresultaten mot miljö kvalitetsnormen. En medlemsstat som väljer att göra så skall då använda de kalkyleringsmetoder som fastställs enligt artikel 2.5.

BILAGA II: ÄNDRING AV BILAGA X TILL DIREKTIV 2000/60/EG

Bilaga X till direktiv 2000/60/EG ersätts med följande:

**BILAGA X
FÖRTECKNING ÖVER PRIORITERADE ÄMNER INOM VATTENPOLITIKENS
OMRÅDE (*)**

Nummer	CAS-nummer ¹	EU-nummer ²	Det prioriterade ämnets namn	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrasin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Bensen	
(5)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Bromerad difenyleter (**)	X (***)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium och dess föreningar	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloralkaner, C ₁₀₋₁₃ (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diklorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
	959-98-8	Ej tillämpligt	(Alfa-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklorbensen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklorbutadien	X

(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaklorcyklohexan	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomer, lindan)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly och dess föreningar	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kvikksilver och dess föreningar	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nickel och dess föreningar	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)nonylfenol	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylfenol	
	140-66-9	Ej tillämpligt	(Para-tert-oktylfenol	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklorbensen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentaklorfenol	
(28)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Polyaromatiska kolväten	X
	50-32-8	200-028-5	Benso(a)pyren	
	205-99-2	205-911-9	(Benso(b)fluoranten)	
	191-24-2	205-883-8	(Benso(g,h,i)perylene)	
	207-08-9	205-916-6	(Benso(k)fluoranten)	
	193-39-5	205-893-2	Indeno(1,2,3-cd)pyren	
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	688-73-3	211-704-4	Tributyltinföreningar	X
	36643-28-4	Ej tillämpligt	Tributyltin-katjon	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbensener	
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-triklorbensen)	

(32)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin

¹ CAS: Chemical Abstract Services

² EU-nummer: Europeiska inventeringen för befintliga kemiska ämnen (EINECS) eller Europeiska förteckningen över anmälda kemiska ämnen (ELNICS).

(*) I fall där grupper av ämnen har valts, anges typiska enskilda representanter som vägledande parametrar (inom parentes och utan nummer).

(**) Dessa grupper av ämnen inbegriper normalt ett stort antal enskilda föreningar. För närvarande kan lämpliga vägledande parametrar inte ges.

(***) Endast pentabromobifenyleter (CAS-nummer 32534-81-9).

(****) Fluoranten anges i förteckningen som vägledning för andra, farligare polyaromatiska kolväten.